

Anonimizált változat

Fordítás

C-112/22 - 1

C-112/22. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2022. február 17.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunale di Napoli (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. február 16.

Terhelt:

CU

[omissis]

TRIBUNALE DI NAPOLI

SEZIONE DEL GIUDICE PER LE INDAGINI PRELIMINARI

UFFICIO IX (a nápolyi bíróság előzetes nyomozással megbízott bírāja,
IX. hivatal, Olaszország)

Az előzetes nyomozással megbízott bíró, [omissis]

[omissis] [eljárás]

MEGÁLLAPÍTJA A KÖVETKEZŐKET

[omissis] [eljárás]

Vádlott: CU [omissis] [a vádlottnak és eljárásbeli képviselőjének adatai]

Sértett: Ministero dell'Economia e delle Finanze (gazdasági és
pénzügyminisztérium, Olaszország) [omissis]. [eljárásbeli képviselő]

1. ALAPELJÁRÁS

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 22. pontjának első bekezdését)

1. Vádpont

A **D.L. 28 gennaio 2019 n.4, convertito con modificazioni dalla legge 28 marzo 2019 n. 26** (a 2019. március 28-i 26. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet) **7. cikkének 1. bekezdése** által előírt és büntetett bűncselekmény [terhelt általi elkövetése] azáltal, hogy a minimumjövedelem iránti igény 2020. augusztus 27-én aláírt kérelemmel történő benyújtása során hamisan igazolta a kérelem benyújtásának időpontjában 10 éves olaszországi tartózkodás követelményének teljesítését különösen amiatt, hogy az első, nápolyi tartózkodási helye 2012. március 29-re nyúlik vissza, [omissis] ebből következően pedig összesen 3414,10 euró összegre tett szert jogosulatlanul.

[omissis]

2. Az eljárás rövid bemutatása

* A Pubblico Ministero della Procura della Repubblica presso il Tribunale di Napoli (nápolyi bíróság mellett működő ügyészség ügyésze, Olaszország) [omissis] 2021. december 1-jén benyújtott vádirattal az alábbi vádpontban vádemelést kért a terhelttel szemben.

Az előzetes nyomozással megbízott bíró 2022. február 8-ra tűzte ki az előkészítő tárgyalást.

[omissis]. [eljárás]

A mai tárgyaláson, [omissis] [eljárás] az eljáró bíróság értelmezési kérdésben történő előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bíróságához fordult.

2. NEMZETI JOG

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 22. pontjának második bekezdését)

1. A hivatkozott nemzeti rendelkezések

D.L. 28 gennaio 2019 n.4, convertito con modificazioni dalla legge 28 marzo 2019 n. 26 (a 2019. március 28-i 26. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet) **7. cikkének 1. bekezdése**

A 7. cikk (büntetések) 1. bekezdése a következőképpen szól: *Aki a 3. cikkben meghatározott előny jogtalan megszerzése céljából nem valós dolgokat tanúsító vagy valótlan nyilatkozatokat vagy dokumentumokat hoz létre vagy használ fel, illetve szükséges információkat mellőz, kettőtől hat évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, kivéve ha cselekménye súlyosabb bűncselekményt nem valósít meg.*

A bűncselekményt meghatározó szabály hatályát a rendkívüli törvényerejű rendelet 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjával szoros összefüggésben kell elemezni.

A 2. cikk (jogosultak) 1. bekezdése a következőképpen rendelkezik: *a minimumjövedelem azokat a háztartásokat illeti meg, amelyek esetében a kérelem benyújtásának időpontjában és a támogatás teljes időtartama alatt teljesülnek a következő **együttes** feltételek: a) az állampolgársággal, a lakóhellyel és tartózkodással kapcsolatos követelményeket illetően a háztartás támogatást igénylő tagja 1) olasz állampolgár vagy uniós tagállam állampolgára, vagy olasz állampolgárnak, illetve uniós tagállam állampolgárának a decreto legislativo 6 febbraio 2007, n. 30 (2007. február 6-i 30. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet) 2. cikke 1. bekezdésének b) pontjában meghatározott olyan családtagja, aki tartózkodási vagy állandó tartózkodási joggal rendelkezik, vagy olyan harmadik országbeli állampolgár, aki huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EU tartózkodási engedélyével rendelkezik, és 2) **legalább 10 éve – ezen belül pedig a kérelem benyújtásának időpontját megelőző utolsó két évben, valamint a támogatás folyósításának teljes időtartama alatt is megszakítás nélkül – Olaszországban tartózkodik.***

Az egymással összefüggésben értelmezett két szabály keretébe illeszkedik az a bűncselekmény, amelyet a vádlott terhére rónak, aki 2020. augusztus 27-én minimumjövedelem iránti igényt nyújtott be annak igazolásával, hogy esetében teljesül a kérelem benyújtásának időpontjában a 10 éves olaszországi tartózkodás követelménye, miközben első tartózkodási helye a nyilvántartás szerint 2012. március 29-re nyúlik vissza.

Az sem állítható, hogy elmulasztották ellenőrizni a tartózkodás tényleges időtartamát (tehát azt az eshetőséget, hogy CU már az említett dátumot megelőzően is Olaszországban tartózkodott, még ha ez nem is tűnik ki a népesség-nyilvántartásból), mivel CU [omissis] úgy nyilatkozik, hogy 2012 februárjában érkezett Olaszországba [omissis].

2. A releváns nemzeti ítélkezési gyakorlat

A 10 éves tartózkodásra vonatkozó hamis nyilatkozat révén elkövetett bűncselekmény nem képezi tárgyát a Corte di Cassazione (semmtőszék, Olaszország) összefoglalt ítéleteinek és az első és másodfokon eljáró bíróságok ítélkezési gyakorlatában sem lelhetők fel a döntéshozatal szempontjából releváns korábbi határozatok.

Az eljáró bíróság ismerteti a Corte di Cassazione (semmitőszék) és a Corte Costituzionale (alkotmánybíróság, Olaszország) ítélkezési gyakorlatának részét képező olyan korábbi határozatokat, a) amelyek értelmezik a támogatás megszerzése szándékosságának – 4/2019 rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikke értelmében a hamis nyilatkozat szükséges jellemzőjét képező – követelményét, b) amelyekben megállapítást nyert, hogy a Regione Lombardia (Lombardia tartomány, Olaszország) tartományi törvénye alkotmányellenes abban a részében, amelyben 15 évet meghaladó tartózkodáshoz köti a szociális lakások kedvezményéhez való hozzáférést, és c) amelyek értelmében alkotmányos a 4/2019. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 2. cikke 1. bekezdésének a) pontja abban a részében, amelyben az összevont munkavállalási engedéllyel és a legalább egy éves tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkező személyeket kizárja a jogosultak köréből.

a) A Cass. Sez. 3 (semmitőszék, 3. tanács) 2021. szeptember 15-i 44366. sz. ítélete [omissis]

A 2019. március 28-i 26. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkében meghatározott bűncselekményt valósít meg a kérelmező „minimumjövdelem” megszerzését célzó saját nyilatkozatában szereplő ténybeli adatok hamis megjelölése, illetve a szükséges információ akár részbeni mellőzése is, amennyiben az olyan előny megszerzését célozza, amelyre a kérelmező egyébként nem lenne jogosult. (A Corte di Cassazione [semmitőszék] indoklásában egyértelművé tette, hogy a jogalkotó „az előny jogtalan megszerzése céljából” kifejezéssel konkrétan akarta meghatározni a nyilatkozatoknak a hamis és hiányos voltából eredően sérelmes jellegét azzal, hogy annak relevanciáját kizárólag azokra az esetekre korlátozta, amelyekben az eljáró személy szándéka, hogy e nyilatkozatok révén jogalap nélkül tegyen szert előnyre.)

b) A Corte Costituzionale (alkotmánybíróság) 2020. január 28-i 44. sz. ítélete

A legge reg. Lombardia n. 16 del 2016 (Lombardia tartomány 2016. évi 16. sz. törvénye) 22. cikke 1. bekezdésének b) pontja – abban a részében, amelyben a szociális lakások kedvezményéhez való hozzáférést a tartomány területén 15 évet meghaladó tartózkodás (vagy munkavégzés) követelményének teljesítéséhez köti – ellentétes az egyenlőség és az észszerűség Costituzione (alkotmány) 3. cikkének első bekezdésében meghatározott elvével, mivel kirívóan eltérő bánásmódot eredményez a szóban forgó követelményt nem teljesítő olasz vagy külföldi állampolgár kárára, valamint a érdemi egyenlőség alkotmány 3. cikke második bekezdésében meghatározott elvével, mivel a szóban forgó követelmény ellentmond a szociális lakások szociális funkciójának.

b) Corte Costituzionale (alkotmánybíróság), 2022. január 25-i 19. sz. ítélet

Megalapozatlanok a d.l. n. 4/2019 (Disposizioni urgenti in materia di reddito di cittadinanza e di pensioni), conv., con modificazioni, nella l. n. 26/2019 (a

26/2019. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, a minimumjövedelemre és a nyugdíjakra vonatkozó sürgős rendelkezésekről szóló 4/2019. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet) 2. cikke 1. bekezdése a) pontjának alkotmányosságával kapcsolatos kérdések abban a részükben, amelyben a d.lg. n. 286/1998 (286/1998. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet) 5. cikke szerinti összevont munkavállalási engedéllyel vagy a legalább egyéves tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezőket kizárják a minimumjövedelemre jogosultak köréből. A minimumjövedelem nem pusztán a szegénység elleni küzdelmet szolgáló intézkedés, az az aktív munkaerőpiaci szakpolitika és társadalmi integráció ettől eltérő és részletesebb célkitűzéseit követi. Mivel nem rövid időre szól, a huzamos olaszországi tartózkodásra való jogosultság nem minősül a biztosított támogatás céljától független követelménynek.

3. UNIÓS JOGI RENDELKEZÉSEK

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 23. pontját)

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikke

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikke

a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdése

a 2003/109/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontja

a 2011/95/EU irányelv 29. cikke

az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34. cikke

az Európa Tanács Szociális Chartájának 30. és 31. cikke

4. AZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA UTALÁS INDOKAINAK RÖVID BEMUTATÁSA

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 22. pontjának harmadik bekezdését)

ÉRTELMEZÉSI KÉRDÉSBEN TÖRTÉNŐ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA UTALÁS

Kétség vetődik fel azzal kapcsolatban, hogy ellentétes a közösségi jog fent említett előírásokban meghatározott elveivel az olyan nemzeti szabályozás, amely a létminimum biztosítása szempontjából hasznos minimumjövedelemhez hasonló segélyezési eszközhez való hozzáférés feltételeként 10 éves (ezen belül az utolsó két évben megszakítás nélküli) tartózkodást ír elő, mivel az ország területén lakó saját állampolgárokhoz képest eltérő bánásmódban részesíti a huzamos tartózkodási engedéllyel is rendelkező, harmadik országbeli állampolgárt.

A kérdést előterjesztő bíróság amiatt jutott erre a következtetésre, hogy a minimumjövedelem mint támogatás a 2003/109 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontja által előírányzott három kategória (társadalombiztosítás, szociális ellátás és szociális védelem a nemzeti jog által meghatározottak szerint) egyikébe tartozik.

Ezenfelül nem alkalmazandó a 11. cikk (4) bekezdése, mivel úgy tűnik, az olasz állam a minimumjövedelemre vonatkozó szabályozás elfogadásakor nem fejezte ki azt a szándékát, hogy az alapellátásra kívánná korlátozni az egyenlő elbánást a szociális ellátás és a szociális védelem tekintetében. Mindenesetre azonban az említett rendelkezés alkalmazásának kizárása nem érvényesült, mivel a 4/2019 rendkívüli törvényerejű rendelet 1. cikke 1. bekezdésének utolsó mondata úgy szól, hogy *a minimumjövedelem a rendelkezésre álló erőforrások keretei között alapellátásnak minősül.*

Ezenkívül a Bíróság a Tribunale di Bolzano (bolzanói bíróság, Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmére indult eljárásban 2012. április 24-i ítéletével (C-571/10. sz. ügy) megállapította, hogy a közösségi joggal (különösen a 2003/109 irányelv 11. cikk (1) bekezdésének az egyenlő bánásmódot a társadalombiztosítás, szociális ellátás és szociális védelem tekintetében előíró d) pontjával) ellentétes a Provincia autonoma di Bolzano (Bolzano autonóm megye, Olaszország) lakhatási támogatásra vonatkozó szabályozása abban a részében, amelyben hátrányosabb bánásmódról rendelkezik a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárai számára.

Az EU Bírósága a munkavállalók szabad mozgásáról szóló 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti, más tagállambeli munkavállalók számára is biztosítandó szociális kedvezmények közé sorolta a belga Minimexet, amely az olasz minimumjövedelemhez hasonló szociális segítségnyújtási ellátás (249/83 ítélet és 122/84 ítélet).

A Bíróságnak a kérdést előterjesztő bíróság előtt indult eljárás szempontjából releváns szabályra vonatkozó egyetlen határozata sem tűnik ezzel ellentétben állónak.

Az uniós jog értelmezése relevanciával bír a döntéshozatal szempontjából, mivel a minimumjövedelemhez való hozzáférés feltételeként 10 éves tartózkodást előíró jogszabályi rendelkezés alkalmazásának a rendelkezés uniós jogba való ütközése miatti mellőzése esetén megszűnne a vádlott által elkövetett cselekmény büntetőjogi relevanciája. A 10 éves tartózkodás igazolásának követelményére vonatkozó előírás alkalmazhatatlansága ugyanis megszüntetné a 4/2019. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkében szereplő, büntetést előíró szabály értelmében vett hamis nyilatkozat tartalmának relevanciáját. Az enyhébb büntető jogszabály visszaható hatálya elvének alkalmazásával a bűncselekményt előíró szabály hatályon kívül helyezésének esete állhat fenn.

A kérdést előterjesztő bíróság határozata tehát a (hozzávetőleg 3000 euró támogatás felvétele miatt) kettőtől hat évig terjedő szabadságvesztés-büntetés kiszabása helyett felmentésről rendelkezhet, mivel a cselekmény a törvény értelmében nem bűncselekmény.

Az értelmezési kérdés elbírálása különösen releváns, mivel a terhelt – a fentieknek megfelelően – elismerte, hogy a támogatás igénylése előtt kevesebb, mint 10 évvel lépett Olaszország területére, így a kérdést előterjesztő bíróság nem érvelhet a tartózkodás tényleges időtartama megállapításának elmulasztását alapul véve.

5. AZ ALAPELJÁRÁSBAN RÉSZT VEVŐ FELEK FŐBB ÉRVEI

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 23. pontját)

A felek, [omissis] támogatják a kérdést előterjesztő bíróságnak előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseknek a Bíróság elé utalására vonatkozó kezdeményezését, mivel álláspontjuk szerint észszerű kétség vetődik fel azzal kapcsolatban, hogy a hivatkozott közösségi előírásokkal ellentétes a jogvita elbírálása szempontjából releváns nemzeti jogszabályi rendelkezés.

6. A KÉRDÉST ELŐTERJESZTŐ BÍRÓSÁG ÁLLÁSPONTJA

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 24. pontját)

A 10 éves (a legutolsó két évben megszakítás nélküli) tartózkodás jogszabályi előírása kedvezőtlen az Unión kívüli harmadik államoknak az uniós jogi szabályozás alapján sajátos védelmet élvező állampolgáira nézve, köztük a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekre, akik valamely uniós államban az Olaszországhoz hasonló fogadó államban való 5 év tartózkodást követően huzamos tartózkodási jogot szerezhettek (a 2003/109/EK irányelv 4. cikke). Ugyanez vonatkozik azokra az olasz állampolgárokra, akik egy másik uniós államban történő tartózkodást követően visszatérnek Olaszországba (C-370/90 ítélet). Hátrányos megkülönböztetés éri a menekült jogállással rendelkező személyeket is, akikre tekintettel a 2011/95/EU irányelv 29. cikke előírja az uniós államok számára a szociális ellátásoknak az uniós állam saját állampolgárai számára meghatározottakkal azonos feltételek mellett történő biztosítását.

Egyébiránt úgy tűnik, hogy a többi uniós államban bevezetett, hasonló szociális segítségnyújtási eszközök egyikére sem vonatkozik ehhez hasonló korlátozás.

Ezenkívül a Ministero del Lavoro (munkaügyi minisztérium, Olaszország) úgy vélte, hogy 2020. április 14-i, pontosításokat célzó körlevelével szorgalmaznia kell, hogy a népesség-nyilvántartó hivatalok kérjék a minimumjövedelemre jogosultaktól a tényleges vagy a közhiteles nyilvántartásokkal ellentétben *de facto*

bizonyítható 10 éves (és a két év megszakítás nélküli) tartózkodás feltétele teljesülésének igazolását, egyébiránt pedig kiemelte, hogy a tartózkodásnak kizárólag a népesség-nyilvántartás alapján történő megállapítása is gyakran lehet a támogatás jogellenes igénybevételeinek forrása. Ezenfelül a körlevélben utal a Corte Costituzionale (alkotmánybíróság) 2020. évi 44. határozatára, azzal, hogy a Corte Costituzionale (alkotmánybíróság) igen szigorú korlátokat szabott az alapvető támogatásokhoz vagy segélyekhez való hozzáférés túl szigorú tartózkodási követelmények teljesítéséhez köthetőségét illetően.

7. A BÍRÓSÁG ELÉ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA TERJESZTENDŐ KÉRDÉSEK

(lásd az eljárási szabályzat 94. cikkét és az ajánlások 26. pontját)

A kérdést előterjesztő bíróság a fenti indokok alapján, az EUMSZ 267. cikkre tekintettel a következőképpen rendelkezik:

előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

- 1) Ellentétes-e az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével és 45. cikkével, a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, a 2003/109/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjával, a 2011/95/EU irányelv 29. cikkével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34. cikkével, az Európa Tanács Szociális Chartájának 30. és 31. cikkével a 2019. március 28-i 26. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkének – e rendelet 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett – 1. bekezdéséhez hasonló nemzeti szabályozás, amennyiben a minimumjövedelemhez való hozzáférést legalább 10 év (ezen belül a kérelem benyújtásának időpontját megelőző utolsó két évben és a támogatás folyósításának időszaka alatt megszakítás nélküli) tartózkodás követelményéhez köti, ezáltal kedvezőtlenebb bánásmódot biztosít a 10 évnél rövidebb ideje vagy 10 éve, de abból az utolsó két évben nem megszakítás nélkül Olaszországban tartózkodó olasz állampolgárok, tartózkodási joggal vagy állandó tartózkodási joggal rendelkező uniós polgárok, illetve huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárok számára a 10 éve, abból pedig az utolsó két évben megszakítás nélkül Olaszországban tartózkodó olasz állampolgárokhoz, tartózkodási joggal vagy állandó tartózkodási joggal rendelkező uniós polgárokhoz, illetve harmadik országbeli állampolgárokhoz képest?

Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

- 2) ellentétes-e az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével és 45. cikkével, a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, a 2003/109/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjával, a 2011/95/EU irányelv 29. cikkével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34. cikkével, az Európa Tanács Szociális Chartájának 30. és 31. cikkével a 2019. március 28-i 26. sz. törvény révén módosításokkal törvénnyé átalakított, 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkének a 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 1. bekezdéséhez hasonló nemzeti szabályozás, amennyiben eltérő bánásmódot alkalmaz a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekkel szemben, akik a fogadó tagállamban történő 5 éves tartózkodást követően valamely uniós államban állandó tartózkodásra való jogosultságot szerezhetnek, valamint a tíz éve, abból pedig az utolsó két évben megszakítás nélkül Olaszországban tartózkodó, huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekkel szemben?
- 3) ellentétes-e az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével és 45. cikkével, a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, a 2003/109/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjával, a 2011/95/EU irányelv 29. cikkével a 2019. évi 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkének a 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 1. bekezdésében szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az olasz állampolgárok, az uniós polgárok és a harmadik országbeli állampolgárok esetében 10 éves (ezen belül az utolsó két évben megszakítás nélküli) tartózkodási kötelezettséghez köti a minimumjövedelemre való jogosultságot?
- 4) ellentétes-e az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével és 45. cikkével, a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, a 2003/109/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjával, a 2011/95/EU irányelv 29. cikkével, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 34. cikkével, az Európa Tanács Szociális Chartájának 30. és 31. cikkével a 2019. január 28-i 4. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 7. cikkének a 2. cikke 1. bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 1. bekezdéséhez hasonló nemzeti szabályozás, amennyiben a minimumjövedelemre való jogosultsághoz arra kötelezi az olasz állampolgárokat, az uniós polgárokat és a harmadik országbeli állampolgárokat, hogy úgy nyilatkozzanak, miszerint 10 éve, ezen belül az utolsó két évben megszakítás nélkül Olaszországban tartózkodtak, és hamis nyilatkozat esetén súlyos büntetőjogi következményeket ír elő?

ZÁRÓ FORDULATOK

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN

A Bíróság ítéletének meghozataláig felfüggeszti az eljárást, [omissis] [eljárás]

[omissis] [*a jelen végzés Bírósághoz történő továbbítása céljából a bíróság hivatalához intézett utasítások*]

[omissis] [*a bíróság és a felek elérhetőségeinek megjelölése*]

Nápoly, 2022. február 16. [omissis]

[omissis] [aláírások]

MUNKADOKUMENTUM